

Nr 444.

Av herr **Leffler**, om ökat tullskydd för säkerhetsapparater.

Den svenska elektrotekniska industrin har i stort sett lyckats att inom landet med framgång upptaga konkurrensen med importvaror. Dock förekomma bl. a. inom gruppen installationsmateriel vissa varuslag, vilka hittills icke varit föremål för nämnvärd inhemsk tillverkning. Landets behov har följaktligen måst täckas genom import, i första hand från Tyskland.

Till sådana artiklar höra bl. a. säkringsproppar (säkerhetsproppar), av vilka en betydande import äger rum. Ett par mindre företag inom landet ha visserligen tidigare upptagit en fabrikation i mindre skala av säkringsproppar, men denna fabrikation var till största delen baserad på importerade porslinsdelar och har icke kunnat utöva något större inflytande på marknaden.

En fullt modern och rationell tillverkning av säkringsproppar, uteslutande baserad på svenskt material, har under föregående år igångsatts av A.-B. Iföverken. Porslinet framställs sålunda vid företaget och metallbanden inköpas från svenska verk.

Iföverkens produktionskapacitet är så stor, att denna väl skulle kunna täcka det inhemska behovet av säkringsproppar, men produktionsförmågan kan för närvarande endast utnyttjas till mindre än hälften, och allvarlig risk föreligger för att en inskränkning av driften måste ske till följd av avsättningssvårigheter. Dessa svårigheter hänföra sig uteslutande till det tryckta prisläget till följd av tysk priskonkurrens.

En jämförelse mellan importpriserna hösten 1934 och hösten 1935 för säkringsproppar visar en prisreducering av omkring 30 %, trots att inträffad prisstegring under denna tid på vissa halvfabrikat såsom silver, mässing och koppar snarare borde hava föranlett en mindre prisförhöjning. Anledningen till denna kraftiga prisreducering torde med största sannolikhet vara att söka i det förhållandet, att svenska säkringsproppar under våren 1935 kommo i marknaden.

Säkerhetsproppar hänföras till tulltaxenummer 1022, (stat. nr 1854), vilket nummer har följande lydelse:

Tull
för 100 kg.
kronor.

1022 Säkerhetsapparater, ej särskilt nämnda, härunder inbegripna
även säkerhetsproppar, smältstycken, smältpatroner och över-
spänningsapparater E 50:—

Grossistpriset för säkringsproppar kan per kg. räknat beräknas till ungefär följande:

Gänga I	6—6.50 kr. pr kg.
II	3—4 " " "
III	5.75—7 " " "

Den nuvarande tullsatsen motsvarar sålunda ungefär 7—17 % av grossistpriset. Denna tullsats, som under normala konkurrensförhållanden måhända skulle vara tillfyllest, erbjuder icke något tillfredsställande skydd mot den nuvarande utländska konkurrensen. För att den inhemska tillverkningen skall kunna utvecklas normalt och ge ökad sysselsättning åt svenska arbetare, är ett förstärkt tullskydd av nöden. Tullsatsen synes härvid icke böra sättas lägre än till 90 kronor för 100 kg., motsvarande ungefär 18 % av medelvärdet för ovan angivna ytterst pressade grossistpriser.

Till tulltaxenummer 1022 hänföres förutom säkringsproppar även en del andra varuslag bl. a. element till s. k. gruppecentraler, i vilka säkringspropparna användas. De inhemska grossistpriserna för dessa gruppecentraler äro:

	Medelgrossistpris pr kg.
Gruppecentral Gänga I	4:40 kr.
" " II	5:12 "

Det framgår sålunda, att priset pr kg. för ifrågavarande artiklar nära ansluter sig till priset för säkringsproppar. Då dessa varuslag även äro föremål för en inhemsk tillverkning och produktionsförhållandena likartade med dem, som gälla för säkringsproppar, förefinnes icke någon anledning för uppdelning av nämnda tulltaxenummer, utan det föreslagna högre tullskyddet är behöfligt och synes även väl avpassat för tulltaxenumrets övriga artiklar.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att tullsatsen för nummer 1022 i gällande tulltaxa höjes från nuvarande 50:— till 90:— kronor för 100 kg.

Stockholm den 23 januari 1936.

Edvin Leffler.